

עֵקְרָה / רַחַל

בן לו הָיָה לִי יֶלֶד קָטָן,
שָׁחַר תַּלְתָּלִים וְנָבוֹן.
לְאַחֻז בְּיָדוֹ וּלְפִסֵּעַ לְאֵט
בְּשִׁבְלֵי הַגֶּן.
יֶלֶד.
קָטָן.

אוֹרֵי אֶקְרָא לוֹ, אוֹרֵי שְׁלִי!
רַךְ וְצָלוּל הוּא הַשֵּׁם הַקָּצֵר.
רְסִיס נְהַרְהָה .
לִילְדֵי הַשְּׁחָרְחָר
"אוֹרֵי!" -
אֶקְרָא!

עוֹד אֶתְמַרְמֵר בְּרַחַל הָאֵם.
עוֹד אֶתְפַּלֵּל בְּחִנּוּהַ בְּשִׁילָה.
עוֹד אֶחַכְּהָה
לוֹ.

תרפ"ח

רחל:

וַיֵּרָא יְהוָה כִּי-שָׁנוּאָה לָאֵה, וַיִּפְתַּח אֶת-רַחֲמָהּ; וַרַחַל, עֵקְרָה... וַתֵּרָא רַחַל, כִּי לֹא יִלְדָה לְעַקְבָּב, וַתִּקְנָא רַחַל, בְּאַחֲתָהּ; וַתֹּאמֶר אֶל-עַקְבָּב הִבֵּה-לִי בָנִים, וְאִם-אֵין מִתָּה אֲנֹכִי... וַיִּזְכֹּר אֱלֹקִים, אֶת-רַחַל; וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶלְהֵיהֶם, וַיִּפְתַּח אֶת-רַחֲמָהּ. וַתֵּהָר, וַתֵּלֶד בֶּן; וַתֹּאמֶר, אֶסְפֹּף אֱלֹקִים אֶת-חַרְפְּתִי. (בראשית כ"ט-ל')

חנה:

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן-הַרְמָתִים, צוּפִים--מְהֵרָה אֶפְרַיִם; וַיִּשְׁמוּ אֶלְקָנָה בֶן-יִרְחִם בֶּן-אֱלִיהוּא, בֶּן-תַּחוּ בֶן-צוּף--אֶפְרַתִּי. וְלוֹ, שְׁתֵּי נָשִׁים--שֵׁם אַחַת חַנָּה, וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה; וַיְהִי לַפְּנִנָּה יְלָדִים, וּלְחַנָּה אֵין יְלָדִים. וַעֲלָה הָאִישׁ הַהוּא מְעִירו מִיָּמִים, לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְזַבַּח לַד' צְבָאוֹת בְּשֵׁלָה... וַיְהִי הַיּוֹם, וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה; וַנִּתֵּן לַפְּנִנָּה אִשְׁתּוֹ, וּלְכָל-בָּנֶיהָ וּבָנוֹתֶיהָ--מִנּוֹת. וּלְחַנָּה, יָתוּ מִנָּה אַחַת אֶפְרַיִם: כִּי אֶת-חַנָּה אָהַב, וַיְהִי סֹגֵר רַחֲמָהּ. וְכַעֲסָתָה צָרְתָה גַם-כַּעַס, בַּעֲבוּר הַרְעָמָה: כִּי-סֹגֵר יְהוָה, בְּעַד רַחֲמָהּ. וְכֵן יַעֲשֶׂה שְׁנָה בְּשָׁנָה, מִדֵּי עֲלֵתָה בְּבֵית ה'--כֵּן, תִּכְעַסְנָהּ; וַתִּבְכֶּה, וְלֹא תֹאכַל. וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִשְׁשָׁה, חַנָּה לָמָּה תִבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי, וְלָמָּה, יָרַע לְבָבְךָ: הֲלוֹא אֲנֹכִי טוֹב לָךְ, מַעֲשֶׂרָה בָנִים. וַתִּקַּם חַנָּה, אַחֲרַי אֶקְלָה בְּשֵׁלָה וְאַחֲרַי שְׁתָּה; וְעַלִּי הַפָּהוּ, יֹשֵׁב עַל-הַכִּסֵּא, עַל-מִזְבְּחוֹת, הֵיכַל ה' וְהִיא, מֵרַת נֶפֶשׁ; וַתִּתְפַּלֵּל עַל-ד', וּבָכָה תִבְכֶּה. וַתִּדְרֹךְ וַתֹּאמֶר, ד' צְבָאוֹת אִם-רָאָה תִרְאֶה בְּעֵינֵי אֲמִתְךָ וַיִּזְכֹּרְתֵנִי וְלֹא-תִשְׁכַּח אֶת-אֲמִתְךָ, וְנִתְתָּה לְאֲמִתְךָ, זָרַע אֲנָשִׁים--וְנִתְתִּיו לְד', כָּל-יָמֵי חַיָּו, וּמוֹרָה לֹא-יַעֲלֶה עַל-רֹאשׁוֹ. וְהִנֵּה כִי הִרְבִּיתָה, לְהַתְפַּלֵּל לִפְנֵי ד'; וְעַלִּי, שָׁמַר אֶת-פִּיָּהּ. וְחַנָּה, הִיא מְדַבֵּרַת עַל-לִבָּהּ--רַק שְׁפִתֶיהָ נִעוּת, וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע; וַיַּחֲשֹׁבָהּ עַלִּי, לְשִׁכְרָה. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עֲלֵי, עַד-מִתֵּי תִשְׁתַּכְּרִין; הַסִּירִי אֶת-יַיִנְךָ, מִעֲלֶיךָ. טו וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר, לֹא אֲדַנִּי, אִשָּׁה קִשְׁת-רוּחַ אֲנֹכִי, וַיִּזְן וְשָׁכַר לֹא שְׁתִּיתִי; וְנֶאֱשַׁפָּף אֶת-נַפְשִׁי, לִפְנֵי ד'. טז אֶל-תִּתֵּן, אֶת-אֲמִתְךָ, לִפְנֵי, בַת-בְּלִיעֵל: כִּי-מֵרֵב שִׁיחִי וְכַעֲסִי, דְּבִרְתֵי עַד-הַנְּהָה. יז וַיַּעַן עֲלֵי וַיֹּאמֶר, לְכִי לְשָׁלוֹם; וְאַל־קִי יִשְׂרָאֵל, יִתֵּן אֶת-שְׁלֵתְךָ, אֲשֶׁר שְׁאַלְתְּ, מֵעַמּוֹ. יח וַתֹּאמֶר, תִּמְצָא שְׁפִחַתְךָ חֹן בְּעֵינֶיךָ; וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה לְדָרְכָה וַתֹּאכַל, וּפְנִיָּה לֹא-הָיוּ-לָהּ עוֹד. יט וַיִּשְׁכַּמוּ בְּבֹקֶר, וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵי ד', וַיִּשְׁבּוּ וַיָּבֵאוּ אֶל-בֵּיתֶם, הַרְמָתָה; וַיִּדַע אֶלְקָנָה אֶת-חַנָּה אִשְׁתּוֹ, וַיִּזְכֹּרְהָ ד'. וַיְהִי לְתַקְפוֹת הַיָּמִים, וַתֵּהָר חַנָּה וַתֵּלֶד בֶּן; וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל, כִּי מִדֵּי שְׁאַלְתִּיו. (שמואל א, א)

היצירה הספרותית מול הטקסט התנ"כי:

אנלוגיה בין הדמויות הנשיות:

שם הטקסט	שם הדמות	מצבה	בקשתה	התגובה האלוקית

מה עולה מהטבלה?

כיתה ט'
יחידת "שירת רחל"
איילת בן זקן